

[Kirkeministeren]

Formålet med lovændringen er gennem re- gelforenklning og decentralisering af kompeten- ce at skabe enklere og kortere beslutningsveje for menighedsrådene i forhold til varetagelsen af deres opgaver som kirke- og kirkegårdsbe- styrelser.

Der foreslås fremtidig kun tillagt kirkemi- nisteren godkendelseskompetence på et enkelt område, nemlig til opførelse og nedbrydning af kirker.

Øvrige nuværende ministerielle kompeten- ceområder foreslås flyttet til stiftsøvrighederne (f.eks. udvidelse, ombygning eller ændring af kirkebygninger) eller omfattet af en bemyndi- gelse for ministeren til at fastsætte nærmere regler (f.eks. nyanlæggelse og udvidelse af kirke- gårde).

Som en yderligere decentraliseringsforan- staltning foreslås stiftsøvrighedernes kompe- tence til at godkende kirkegårdsvedtægter med takstbestemmelser flyttet til provstiudvalgene. Samtidig indsættes en bestemmelse om, at dis- se ved godkendelsen skal sikre ensartede tak- ster inden for samme ligningsområde, med- mindre særlige forhold gør sig gældende.

Af hensyn til en systematisk mere hensigts- mæssig placering af bestemmelser om udgifter, der afholdes henholdsvis af den lokale kirkeli- ge ligning og fællesfonden, foreslås lovens be- stemmelse herom overført til lov om folkekir- kens økonomi. Der henvises til det samtidig hermed fremsatte forslag til ændring af sidst- nævnte lov.

Lovforslaget indeholder endelig en bestem- melse, hvorefter det overlades til kirkemini- steren at fastsætte nærmere regler om klagead- gang.

Lovforslaget medfører ikke udgifter for stan- ten, kommunerne eller den kirkelige ligning.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets be- mærkninger, hvori også er anført, hvem forsla- get har været forelagt, skal jeg indstille det til velvillig behandling i det høje Ting.

Kirkeministeren (Torben Rechendorff):

Herved skal jeg tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om menig- hedsråd.

(Lovforslag nr. L 89).

I bestræbelserne for fortsat at give menig- hedsrådene en stadig større grad af indflydelse

og selvbestemmelse foreslås beslutningen om oprettelse af et fælles menighedsråd i fler- sognspastorater og i sogne med flere kirkedi- strikter overladt til de enkelte menighedsråd, således at det ikke som efter den hidtidig gæl- dende lov er nødvendigt at afholde menig- hedsrådsmøde i hvert enkelt sogn eller kirkedi- strikt.

De nugældende regler for et menighedsråds- medlems adgang til at udtræde af rådet skøn- nes, under hensyn til erfaringer indvundet i de seneste år, at være for restriktive. Det foreslås derfor, at der gives biskoppen kompetence til at tillade, at et medlem udtræder af rådet i til- fælde, hvor menighedsrådet ikke er beslut- ningsdygtigt.

Desuden stilles der forslag om, at et menig- hedsråds nægtelse af samtykke til udtræden skal kunne indankes for biskoppen, da det i nogle tilfælde er forekommet, at rådet har nægtet et medlem at udtræde med den konse- kvens, at medlemmet har ment at måtte effe- ktuere sin udtræden gennem udmeldelse af fol- kekirken, hvorved valgheden fortabes, lige- som det er forekommet, at mere end halvdelen af menighedsrådets medlemmer har ønsket at udtræde, således at der ikke har været et be- slutningsdygtigt råd.

Da det ikke skønnes hensigtsmæssigt fortsat at anføre rådighedsbeløbet såvel med et maksi- mumsbeløb som med et yderligere maksimum, der vil kunne godkendes, når forholdene taler for det, stilles forslag om, at maksimumsbelø- bet fastsættes til et beløb svarende til det i den gældende lov anførte beløb på 70.000 kr., der som følge af prisudviklingen siden 1984 – da beløbet fastsattes – udgør 96.000 kr. fra 1. janu- ar 1992 at regne.

Lovforslaget indeholder herudover nogle mindre redaktionelle ændringer, der tilsigter at gøre reglerne mere overskuelige.

Lovforslaget, der har været forelagt samtlige biskopper, stiftsøvrigheder, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den Danske Præsteforening, Danmarks Provsteforening og kirkefunktionærernes organisationer, medfø- rer ingen økonomiske konsekvenser for stat el- ler kommuner eller for den kirkelige ligning.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg indstille det til velvillig behandling i det høje Ting.

Kirkeministeren (Torben Rechendorff):

Herved skal jeg tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til menighedsråd.

(Lovforslag nr. L 90).

På grundlag af erfaringer indvundet ved de seneste menighedsrådsvalg tilsigter lovforslaget at præcisere og ajourføre de gældende regler med henblik på, at der i 1992 skal finde ordinært valg sted til samtlige menighedsråd.

I forslaget er bestemmelsen om valgbarhed og de strafferetlige sanktioner, der kan medføre bortfald af denne, uddybet og tydeliggjort.

Det foreslås, at menighedsrådets afgørelse af spørgsmål om bortfald af valgbarhed på grund af straf fremtidig skal kunne indbringes for biskoppen som 1. instans med opsættende virkning, således at det pågældende medlem indtræder eller forbliver i rådet, indtil sagen er afgjort. For at opnå en ensartet praksis på landsbasis foreslås det desuden, at biskoppens afgørelse skal kunne indbringes for kirkeministeren.

I overensstemmelse med den betænkning, der er afgivet af det af Kirkeministeriet den 3. juni 1986 nedsatte udvalg om sognebåndsløsning og kirkelig betjening af folkekirkens medlemmer (betænkning nr. 1176/1989), stilles der forslag om ændring af de gældende regler om de valgetlige konsekvenser ved sognebåndsløsning.

Den gældende bestemmelse om, at sognebåndsløserne forud for hvert menighedsrådsvalg skal beslutte, om de ønsker at udøve valget og være valgbar i bopæls sognet eller i det sogn, til hvis præst de har løst sognebånd, foreslås ændret.

Der stilles forslag om, at en sognebåndsløser eller en person, der i henhold til andre bestemmelser er henvist til en særlig menighed, må træffe et bindende valg én gang for alle med hensyn til, om den pågældende vil udøve valget i bopæls sognet eller i den menighedsråds-kreds, hvor den præst, hvortil der er løst sognebånd, er ansat, henholdsvis i den kreds, hvortil den pågældende er henvist. Den pågældende er herefter alene valgbar til menighedsrådet for denne kreds.

Der er med forslaget desuden tilvejebragt hjemmel til, at biskoppen kan tillade, at udfyldningsvalg kan undlades i tilfælde, hvor val-

get ikke fører til dannelse af et fuldtalligt menighedsråd.

Lovforslaget indeholder herudover nogle mindre redaktionelle ændringer, der skal ajourføre og tydeliggøre de nugældende bestemmelser.

Lovforslaget, der har været forelagt samtlige biskopper, stiftsøvrigheder, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den Danske Præsteforening, Danmarks Provsteforening og kirkefunktionærernes organisationer, medfører ingen økonomiske konsekvenser for stat eller kommuner eller for den kirkelige ligning.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg indstille det til velvillig behandling i det høje Ting.

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

(Lovforslag nr. L 92).

Forslag til lov om statstilskud til energibesparelser i erhvervsvirksomheder.

(Lovforslag nr. L 93).

Forslag til lov om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler.

(Lovforslag nr. L 94).

Forslag til lov om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet.

(Lovforslag nr. L 95).

Forslag til lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme.

(Lovforslag nr. L 96).

Endvidere fremsætter skatteministeren forslag til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, forslag til lov om tilskud til elproduktion og forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og lov om afgift af gas.

Et flertal i Folketinget besluttede i foråret 1991, at regeringen skulle fremsætte forslag om en afgift på kuldioxid her i efteråret. Indholdet af afgiftsforslaget var nærmere præciseret i folketingsbeslutning B 52, der også forudsatte fremsættelsen af en række tilskudslovforslag.